

CHP'NİN DIŞ VE İÇ İLİŞKİLERİ

Behice BORAN Genel Başkan

CHP muhalefette iken, daha seçimlerden önce, bu partiye ilişkin olarak bir noktayı ısrarla belirttik: CHP, ABD'ye ve büyük burjuvaziye güven ve güvence verme çabasındadır. Ecevit'in Batı Avrupa ile ABD'ye yaptığı geziler ve döndükten sonra işadamları ve sanayicilerle yaptığı görüşmeler aynı çabanın çok yoğun ve artık hiç bir perdelenmeye gerek görülmeden apaçık ortaya konan yeni girişimleridir.

CHP iki nedenle böylesine güven ve güvence verme çabasındadır. Birincisi, CHP bir burjuva partisidir, burjuvazinin giderek «ikinci seçeneği» durumuna gelen partidir. İkincisi CHP, emperyalizme ve büyük burjuvaziye güvence verip güvenini belirli ölçüde kazanmadıkça iktidar olamayacağını —ve iktidarda kalamayacağını— biliyordu, bilmektedir. İktidara gelmek ve iktidarda kalmak sadece genel seçimlerde ve Meclis içinde bir oy aritmetiği sorunu değildi. Emperyalizmin ve büyük sermaye sınıflarının karşısına işçi, emekçi sınıfların; demokratik ilerici güçlerin ağırlığını koymaya ise CHP hiç yanaşmadı.

Ecevit Avrupa'da AET ve Federal Almanya yetkilileriyle yaptığı temaslarda sürekli, Türkiye'nin NATO'dan ayrılmaya niyetinde olmadığını, «dünya güçler

dengesini değiştirmek», Batı'dan kopmak istemediğini anlatmış ve buna Batılıları inandırmaya çalışmıştır. ABD de aynı doğrultuda yoğun çaba göstermiş, basınını kullanmaktan hoşlandığı deyimle «maraton» çalışmaları yapmıştır. Ayrıca Avrupa ve Amerika'da işadamlarıyla yaptığı görüşmelerde Türkiye'nin yabancı sermayeye karşı olmadığını, tersine, Türkiye'nin yabancı sermaye yatırımları açısından çekici olanakları bulunduğunu, yabancı sermayenin ülkeye gelmesini arzuladıklarını belirtmiştir. Bu temas ve görüşmeler yapılmadan önce Uluslararası Para Fonu (IMF) ile anlaşmaya varılmış ve Fon'ca ileri sürülen şartların kabul edilmiş olması, Avrupalılarla Amerikalıların Ecevit'in verdiği güvencelere inanmalarını kolaylaştıracak bir etkeni.

Ecevit bir yandan bıkıp usanmaksızın bu anlatımları tekrarlar, güvenceleri verirken, öte yandan da Türkiye'nin, ambargo kalkmadığı, ekonomik yardım yapılmadığı taktirde belli önlemler almak, girişimler yapmak durumunda olduğunu da ısrarla belirtti. Ecevit yanlış yazarlar bunun bir «tehdit» bir «şantaj» havasında yapılmadığını vurguladıysalar da, yine de, bu belirtmelerin Avrupa ve Amerikalıları belli yönde, Türkiye'ye yardım yönünde «etkilemek» amacını güttüğü açıktı. Nitekim, ambargonun kalkacağına, ekonomik yardımların geleceğine inancı güçlendiği ölçüde Ecevit, belli konularda ve belli ölçülerde NATO'ya kar-

şı alır gördüğü tavırdan ve detantı savunma, Sovyetler Birliği'ne yaklaşma konumundan geriledi. Detant ve Sovyetler Birliği'yle yakın ilişkiler konularını Avrupa ve Amerikalılara karşı bir koz olarak kullandığı açıktı.

NATO Zirve Toplantısı haberleri basında yer almaya başladığında bu toplantıya katılmamanın dahi sözü edildi. Silahlanmanın artırılmasını öngören NATO uzun vadeli savunma programı detanta aykırıydı ve Türkiye'nin ekonomisi bu silahlanmaya katkıda bulunmaya müsait değildi.

Sonra, uzun vadeli savunma programına ilişkin programın imzalanmayacağı, muhalefet şerhi veya ihtiraz kaydı konacağı haberleri çıktı. Bu durumda, oybirliği şart olduğu için savunma programına ilişkin kararın alınmayacağı, Amerika'nın hazırladığı belgenin kabul edlilip yayınlanamayacağı üzerinde duruldu. Ama sonunda, NATO'lu müttefikler Türkiye'ye yardımda bulunduğu takdirde ve ölçüde Türkiye'nin savunma programına katılacağı (beş milyon dolarlık bir yükümlülük) Ecevit kabul etti.

Aynı biçimde, başlangıçta, detanta aykırı düşen tavır ve ifadelerle karşı çıkılacağı söylendi. Ecevit verdiği demecelerde detantın yana çıktı, Sovyetler Birliği'nin bir tehlike teşkil etmediğini belirtti. NATO Zirve Toplantısı'nı toplantı başkanı olarak açarken de böyle konuştu. Aynı açılışta Carter'in Sovyet tehlil-

Basın ortasında söz etmesi karşısında basın, Carter'la Ecevit arasında bir çelişkinin yer aldığı noktası üzerinde durdu. Ama toplantı sonunda yayınlanan NATO bildirisinde Afrika'daki durumu ilişkin olarak Sovyetler Birliği'nin suçlanmasına Ecevit itiraz etmedi, bildiriyi imzaladı.

Özetlersek, Avrupa ve Amerika yetkililer ve çevreler Ecevit'e karşı bir yaptırım ve oyalama taktiği uygulamaları onu kendi istedikleri sonuca doğru —NATO toplantısının aykırı bir ses çıkarmaksızın gürültüsüz patlatış yapılması ve bildirinin yayınlanmasından sonucuna doğru —başarıyla götürüldü. Ödün veren, Türkiye adına Ecevit oldu. Yukarıda belirttiğimiz gibi ilk konuşulduğunda ABD'nin ve NATO'lu mütefakkerlerin istedikleri (ve aslında kendisinin de benimsediği) konuşma geldi. Ayrıca Kıbrıs'a ilişkin olarak, Rum göçmenler konusunda Denktaş'ın ABD'yi memnun eden yeni açıklamaları yapıldı. Gezi sonunda Ecevit, ambargonun kalkacağı konusunda inancının kuvvetlendiğini ve ambargo kalktıktan sonra ABD ile ilişkilerin daha sağlam esaslara oturulacağı açıkladı. Ecevit ve CHP yanlıları için geride, Ecevit'in çok beğenildiği, tutulduğu, saygı gördüğü tesellisi kaldı.

Şimdi, Carter'ın ve yönetiminin ambargo sorununu daha ciddi ele aldığı, kararı ve sürekliliği görüşmelerde bulunduğu konuşu işlenip duruyor. Bu iddialar doğru ise, bunun iki nedeni olabilir: Birisi, Türkiye'nin yeterince etyola geldiği ve daha da geleceği konusunda varılmış olmasının; ikincisi, ABD'nin üslerin kapanmasından çok, Sovyetler Birliği ile yakınlaşmadan kaygı duyması. Önemüzdeki günlerde Ecevit'in Sovyetler Birliği'ne yapacağı gezinin fazla «yakınlaşma» ile sonuçlanmaması için Carter yaptırım - oyalama taktiğine devamla, ambargonun kalkması için görüşmelerin hızlandırılması olabilir. Şurası dikkat çekicidir ki, ambargonun kalkabileceği tahmin olunan tarih sürekliliği geride oluyor. Mayıs'tı, Haziran oldu; şimdi de Temmuz'da kalkacağına söz ediliyor: sonra da seçimler araya giriyor diye sonbahara ertelenmesi olası. Tipik oyalama taktiği.

Sovyetler Birliği ile ilişkileri geliştirme konusunda Türkiye tarafında bir düşüncülük var. Sovyet Genel Kurmay

Başbakanı ziyaretleri sırasında ve sonrasında Sovyetler Birliği'nin silah emriyle sonunu konusu epey yazıldı çizildi. Şimdi kesinlikle «Sovyetlerden askeri yardım istenmeyecek» deniyor. Bir saldırmazlık anlaşması konusunda da mirin kırın ediliyor. Ecevit, Helsinki belgesini imzalayan tarafların saldırmazlığı esasen kabul etmiş bulduklarını, Sovyetler Birliği ile Türkiye de bu belgeyi imzalamış olduklarına göre ayrıca bir saldırmazlık anlaşmasına gerek olmadığını söylüyor. İmzalanacak siyasal belgenin genel formüllerini ötesine gitmemesi ve Türk tarafının görüşmeleri daha ziyade ekonomik, teknik, mali konular üzerinde yoğunlaştırmak istemesi olasıdır.

Sovyetler Birliği ile ilişkiler konusunda gözden geçirilmemesi gereken nokta şu: Türkiye Sovyetler Birliği ile ilişkilerini —arada dalgalanmalar olacak olsa bile— bazamaz. Türkiye ekonomisi sosyalist dünyaya açılmak zorundadır. Ne kadar borçları ertelese, yeni krediler verse de, kendisi hasta ve bunalmış olan emperyalist - kapitalist dünya Türkiye kapitalizminin bugün gelişmiş olduğu noktada ihtiyaç duyduğu tüm gelişme olanaklarını sağlayabilecek durumda değildir. Kaldı ki Batı'nın, Türkiye'nin leri teknolojiye kavuşması, ihracatını artırması gibi bir sorunu da yoktur. Finansman kaynakları açığını kapatmak, ileri teknoloji transfer etmek, pazar ticaretini gidermek bakımından Türkiye kapitalizmi sosyalist dünyaya açılmadan edemez.

Ecevit yurda döndükten bir kaç gün sonra İstanbul Sanayi Odası'nın kuruluş yıldönümünde konuşarak bu kez işadamlarına tam, açık güvence verdi. Bir İstanbul gazetesinin manşetine göre «Ecevit işadamlarının kafasındaki bütün kuşkuları silmiş». CHP'nin yeni programı daha tekdüze edilmiş tasarı halinde elimizde geçmiştin Çark Başak'da (1 Aralık 1976, sayı 20) yazdığımız yazıda bu programın burjuvaziye güvence verdiğine, değişen koşullarda sermaye sınıflarının varlıklarını sürdürülebilir ve güvenliklerini sağlayabilmelerinin ancak CHP'nin öngördüğü düzende mümkün olacağını belirttiğine işaret etmiştik. Çok şükür edilen «düzen değişikliği»nin ise gerçek bir değişiklik olmadığını sözü ve yazılı açıklamalarımızda sayısız kez belirttik. Gerçek niyetlerini ve niteliğini emeklerin yana» bir görünüm ve iddialar altında gizleyebilmiş olan CHP artık sis perden-

lerine gerek duymadığı işi sınıflar arasında ve sermayenin yanında yer alıyor. Geziye çıkmadan önce işçi ücretlerinin artışına karşı yaptığı sert çıkıştan sonra Ecevit, sözü geçen sanayi odası toplantısında «işçi ücretlerinin makul bir düzeye oturtulmasını söz ediyor. Bu oturmanın «temel şartı kır ve fiyatların da makul bir düzeye oturtulmasını» diyorsa da, haberi veren gazete göre: «Bu sözlerin kârlara ilişkin bölümü sanayicileri ikinci derecede ilgilendirir». «Ücret artışlarının sınırlandırılmasına ilişkin bölümü ise, yürekten alkışlanıyor. Ebbetel işadamları kır ve fiyat kontrolünün —hele yüksek enflasyon dönemlerinde— etkin olabilmelerini imkansızlığı biliyorlar, ücretlerin sınırlanması ise onların yıllardır ısrarla ıleri sürdükleri bir taleptir.

Yine düzen değişikliğine ilişkin olarak Ecevit «Türkiye'deki ekonomik gidiş soldan da bakılsa, sağdan da bakılsa değişimlidir» dedikten sonra düzen değişikliğinin «döviz yata sanayilerin teşvik edilmemesi, enerji ve madenler dışında devletleştirilmesini yapmaması, sanayinin ihracata yönelmesi anlamlarına geldiğini» ekliyor. Bu sözler de sanayiciler tarafından ayakta alkışlanıyor!

Ecevit özel sektörün aklındaki bir süpheyi daha iyi ediyor. «Yeni teknolojiyi getiren ve ihracata yönelik üretimde bulunan yabancı sermayeye karşı olmadığını ve Avrupa ile Amerika'daki temaslarının bu tür yabancı sermaye teminini kolaylaştırıcı bir ortam yarattığını» sanayicilere müjdeliyor.

Ve nihayet Maliye Bakanı Müezzinoğlu Başbakanın burjuvaziye güvence verme cabasını tamamlıyor noktaları. İşadamlarının «kurulumlaşmayı önleyici» iddiasıyla vergi yasası tasarılarında itiraz ettikleri hükümlerin «karşılıklı görüşme ile düzeltililebileceğini» açıklıyor ve bu sözler de alkışları artırıyor.

Böylece sanayici düzen değişikliğinin kendi çıkarlarına ters düşmeyen, aksine uzun dönemde koruyan bir düzen değişikliği olduğunu gerçekten ikna oluyorlar. «Düzen değişikliğinin bu gerçek yüzünü, asil, CHP'ye bel bağlamış işçi emekçi kesimlerine, iyi niyetli «solcular» anlatmak, onları «kna» etmek gerektiriyor.

Partimizin yapmada olduğu, bundan sonra da yapmaya devam edeceği budur.

YEREL KONGRELER BAŞLARKEN

Nihat Sargın Genel Sekreter

Merkez Yönetim Kurulumuzun birerleri. Yerel örgütümüzün ikinci kongre dönemi önmümüzdeki Temmuz ayında itibaren başlayacak. Kasım'ın sonuna kadar da sürecektir. Bu süreçte ilçe ve il kongrelerimizi tamamlayacağız.

Geçen dönemde kongrelerimiz iki bu ay gibi kısa bir sürede yapılmıştı. Bu sefer orukla uzun bir zaman dilimi yerel kongrelerimiz ayrılmış bulunuyor. Ancak önmümüzdeki yaz ve sonbahar aylarında gerek yeni düzenlenmesi, gerekse özellikle kırsal kesimdeki örgütümüzün nitel ve nicel gelişmesini yardımcı olma, katkıda bulunma gibi görevleri de, daha önce kurulmuş ve belirli işlerle görevlendirilmiş yerel örgütümüzü beklemekte. Bundan dolayı, öncelikle büyük kentlerdeki il örgütümüzün, ilçe kongrelerini en kısa sürede tamamlamaları için Genel Merkezde yapılacak çalışmaların şimdiden yapma durumundadır.

Gerçekten, büyük kongreler kadar sürecektir bu dönemde yalnızca ilçe düzeyinde çalışmalarına, mevcut parti örgütlerini daha kuvvetlendirmeye ve geliştirme ile yetinmeyecektir. Giderek partimize yönelen, özellikle yerel seçmenler sonra artan bir ivme ile süregelen kitlelerin burjuvazinin ideolojik ve politik saldırılarına karşı mücadele etmeleri için parti olarak mutlaka değerlendirilmeye, iyi örgütler kurup Partimiz yürütüne daha yaygınlaştırarak, bu aşkın en bilinci, yetkili, özveri üyeleri için Kazan Partimize kanalizasyon etmek, tüm iş ve işi dönük çalışmalarına da yaygınlaştırmak Parti görüşlerini doğrultusunda yönlendirmek, biçimlendirmek ve eyleme geçirmek durumundadır. Bunun da gerçekleştirilmeye zorundayız.

Buğün, bir yandan MC partilerinde seçimlere kadar oy vermiş, ondan desteklemiş olan geniş yığınlar, bu partilerin etki alanından kurtulma süreci içinde oldukları. Bu süreçte bir «CHP ara duruş» sorunu giderek anlamını yitirmektir. Daha yerel seçimler sonrasında, Haziran seçimleriyle kıyaslanarak kırsal kesimde ve özellikle MC partilerinde ağır bastığı yörelerde Partimizin oylarında görülen yüksek artış bunun somut bir göstergesi olmuştur. Hele CHP'nin iktidara geçmesinden bu yana, CHP ara duruş sorunu artık tümüyle gündemden çıkarmaktadır.

Ote yandan, muhalefette iken CHP'nin sesine kulak vermiş, onun «düzen değişikliği» yanlı bir bağlamda büyük işçi emekçi kitlelerini etkilemiş de artık CHP iktidarından ümitlenmiş, yörelerdeki kongrelerimizin önmümüzdeki görüşler için bir manevra gibi kullanılmaması gerektiğidir ve zorunludur.

KONGRELER HAKKINDA MERKEZ YÖNETİM KURULU KARARI

Merkez Yönetim Kurulumuzun üye tam sayısının oybirliğiyle aldığı 11. 6. 1978 51/5 sayılı kararı ile yerel kongreler başlıyor, MYK kararı şöyle:

a — Yerel kongreler döneminin 30 Haziran 1978 Cuma sabahından 27 Kasım sabahına kadar sürmesinin,

b — Gereken durumlarda, kongrelerde hazır bulunacak üst kurul temsilcisinin aday üyenin üyeliğini kesinleştirme yetkisinin tanınmamasına,

c — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

d — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

e — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

f — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

g — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

h — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

i — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

j — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

k — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

l — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

m — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

n — Kongreler için özel gündem maddesi saptanmamakla birlikte kongrelere sunulacak raporlarda mutaden yer alacak olan örgüt nitel ve nicel gelişimi, yeni çalışma eklepleri oluşturma ve mevcut ekiplerin niteliklerini geliştirme, yayın dağıtım ve satış, mali sorunlar gibi konuların yanında «yeni üye kazanımı» konusunun ağırlıklı ve öncelikli yer almasına,

partili, çark başak'ın en iyi muhabiri, en iyi dağıtımcısı ve en iyi okuyucusudur

Kemal Koyas görüşme sırasında.

«15-16 Haziran, İşçi Sınıfımızın mücadele tarihinde bir denek taşıdır»

dik, Yavuz Ünal ve iki arkadaş daha, o bezin üzerine boya ile «Hedefimiz genel grev» diye yazdılar. Sabah erkenden de ilçeyi açtık. İlçe'de bir nöbetçi bırakıp yürüyüşe gittik. Fazla ayrıntılarına girmeye gerek görüyoruz. Kartal TIP İlçe Merkezindeki yazı işleri okuyan işçiler durup alkışlıyor sonra yollarına devam ediyorlardı. Kartal çarşısından geçenler AP İlçe Merkezini tahrip edilmiş görüyor.

Benden başka diğer partiler ne yaptı diyecek olursanız? Kartal İlçe si TIP üyelerinin yüzde doksanı işçi idi ve şimdi de öyle. Her üye kendi fabrikasında eylemin başını çekiyordu, hatta o zaman belli başlı büyük fabrikalarda işçi temsilcileri partili idi. O zaman İETT'de çalışan partili Adem Gürdoğan Cevizli'deki Tekel fabrikasında bir konuşma yapıp Tekel işçilerini yürüyüşe katmıştı. Ve orada teşhis edildiği için, on aya mahkûm oldu.

Çark Başak : 15-16 Haziran eyleminin sonuçları ve işçi sınıfımıza kazandırdığı deneyler konusunda ne düşünüyorsunuz?

Kemal Koyas : Türkiye işçi sınıfı tarihinde denek taşı olan ve altın harflerle yazılan 15-16 Haziran direnişini, iki noktada özetlemek mümkün.

Birincisi, işçi sınıfının kazanılmış hakkı olan sendikal örgütlenme hakkını burjuvazi geri almak istemiştir, işçi sınıfı buna müsaade etmemiştir. Ve burjuvazinin suratına sert bir tokat indirmiştir. Kazanılmış haklarını geri veremeyeceğini, bu uğurda mücadeleleye ve şehitler vermeye hazır olduğunu ispatlamıştır.

İkincisi, o zamana kadar Türkiye İşçi Partisi dışındaki birçok kişi ve kuruluş, devrimcilik adına yola çıkan bazıları, Türkiye'de işçi sınıfının varlığını inkar ederler, görmezlikten gelirlerdi. İşte 15-16 Haziran işçi hareketi, nasıl büyük burjuvazinin suratına tokat olarak indiriyiz, bu küçük düşürme devrimcilerinin kafasına da «ben buradayım» diye balyoz gibi indirdi. Bu balyoz kimi kafaalara dank etti, işçi sınıfı öncülüğünü kabul ettirdi, kimi kafalarda istihfah yaratmış, kimi kastılı, kimi bağınaz iflah etmişler ise, hâlâ aynı kafada devam

dede duruyorlar. Burjuvazi, işçi sınıfının, onun mücadelesini yasal baskılarla tamamen engelleyemeyeceğini, DISK'i bu yoldan çökertemeyeceğini anladı. Daha inco yöntemlere başvurmaya başladı. Bunun nasıl geliştiğini ve bugünkü sonuçlarını, ilerici sendikal hareketi açtığı gedikleri, son yıllarda yoğun olarak yaşadık, yazdık, söyledik.

15-16 Haziran eylemi, tüm sonuçlarıyla işçi sınıfımızın tarihinde önemli bir dönüm noktası ve denek taşıdır.

15 - 16 Haziran'ın öğrettikleri

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi ve Merkez Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluoğlu'nun 15-16 Haziran'ın yıldönümü dolayısıyla basına verdiği demettir .

«Türkiye işçi sınıfı tarihinde 15-16 Haziran günlerinin çok önemli bir yeri vardır.

«Türkiye sosyalist hareketinde işçi sınıfının yarinin ve öneminin kendilerine (örneğin, hatta sosyalist diyen bazılarına) tartışıldığı günlerde, işçi sınıfımızın en geniş kitlesine yürütüldüğü 15-16 Haziran siyasî direnişini dosta, düşmana ders olmuştur.

«15-16 Haziran işçi sınıfı ve demokratik güçler kadar başkaları için de ders alınması gereken bir tarihsel olaydır. Genç işçi ve emekçi kitlelerin oylarıyla meclis çoğunluğunu sağlıyorak hükümet olan CHP bugün (ücretleri dondurmuş, sendikal özgürlükleri kıskak ve bölgece sömürüyü yoğunlaştırarak burjuvaziye hizmet etmek hesabını yapıyor. Dışarıda emperyalist güçlerin, içerde diğer burjuvaziye tavizler vererek, onların çıkarlarını koruyarak işçilerin, emekçilerin desteği sağlanamaz. Bu bakımdan 15-16 Haziran sosyalistler için olduğu kadar, işçileri ve emekçilerin desteğini isteyen CHP hükümeti için de öğreticidir.

«15-16 Haziran'dan bu yana sınıf mücadelesinin yapışmaz öğreticiliği doğmuş başka ileri birleşik ve örgütlülük düzeyine ulaşan işçilerin ve demokratik güçlerin, demokratik hak ve özgürlüklerden taviz veremeyecek, kazanılmış mevzilerden bir adım bile geri çekilmeyeceklerdir.

«Türkiye İşçi Partisi, demokratik hak ve özgürlüklerin korunup, daha ileri hakolar kazanılması için yürütülen mücadelelerin bilincini, kararlı politik örgütlenme görevi taşımaktadır»

İZMİR MERKEZ İLÇE ÖRGÜTÜ:

«Yaşasın TIP Yaşasın Sosyalizm»

İzmir İl Örgütü Merkez İlçe si, bir bildiri dağıtarak, yeni vergi tasarımları ve ücretlerin dondurulması girişimlerini eleştiriyor. «Yeni vergi tasarısı için, emekçilerin yana devildir», «Ücretler dondurulamaz», «Hükümet kimin hükümeti?» gibi ara başlıklar taşıyan bildiri, şöyle sona eriyor: İŞÇİLER, EMEKÇİLER Kurtuluş, insanın insanı sömürmediği, başkının, zulmün, işsizliğin olmadığı Sosyalist bir düzendir. Buna umut bağlanılan CHP nin ne yaptığı ve bundan sonra da ne yapacağı besbelli.

YETER ARTIK sahte umutlarla oyalandı.ımız.

Kendî Partimizin, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNİN ÇEVRESİNDE TOPLANALIM.

YAŞASIN TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ. YAŞASIN SOSYALİZM.

İzmir'de iki parti üyemiz saldırıya uğradı

16 Mayıs gecesi saat 22.30 sıralarında İzmir Emniyet Müdürlüğü'nün arka sokaklarında üslenen 20 kadar faşist sokaktan geçen 2 Parti üyemize saldırımlar ve arkadaşlarımızı yaraladılar. Saldırganlar teşhis edilmiş ve yakalanmışlardır. Polis tarafından bir otela yapılan baskın sırasında faşistler, otel odasında bir kişiye baskı ile bir suçlu kabul ettirmeye çalışırken ele geçirmişlerdir. Ayrıca saldırıya uğrayan partilerin zarfı eşyaları da otelde bulunmuştur.

İzmir İl Başkan Vedaat Pekel, olayla ilgili olarak basına yaptığı açıklamada, şu görüşleri yer vermiştir: «İzmir'de faşist çetelerin nerelerde kaldıkları, bugüne kadar hangi suçları işledikleri basit ama dürüstçe bir araştırımla kolayca ortaya çıkarılabilecektir. Ancak hükümetimize bugüne kadar sürdürdüğü iktidari devranlarına devam ettiği sürece faşistler kendilerini yeni kopyaları yurdurarak eylemlerini sürdürmektedirler ve sürdürmektedirler. Bu açıdan özellikle 12 Mart döneminde Sıkıyönetim Komutanlarından olan İşçileri Bakametin tutum ve davranışları mücadelede tek güncelerimizdir. İşçilerin işçi sınıfı hareketi olduğunu tekrar tekrar doğrulamaktadır. İşçi sınıfımız ise 20 Mart eyleminde kendisine duyulan güveni bir kâğıt yığınına dönüştürmüş, gözümüzü göstermiştir»

çark başak

«Yoksulluk Kader Değildir»

İstanbul'un belli başlı fabrikaları çevrede çalışan işçilerin önemli bir bölümünü barındıran gecekonduların ile kentin küçük bölgelerinden biri olan Bakırköy İlçesi, aynı zamanda bitmez tükenmez dertlerin de kaynağı.

Bakırköy İlçe Örgütümüz M. Kemalpaşa emekçilerine dağıttığı bildiri de bu bitmez tükenmez dertlere ve dertlerden kurtulmanın yollarına işaret ederek, semt emekçilerini Türkiye İşçi Partisi çatısı altında örgütlenmeye çağırıyor: «İnsanlar uyanma filizleri göründükler, bir çoğumuz hâlâ dedesinin kalma gaz lambasıyla aydınlanmaya çalışıyor. Elektrikler faydalanılmamıza da, ekmeğinden, tuzundan keserek olanca parasını veriyor. Yağmız bataklık halinde, diz boyu camur. Yağmur yağınca elimizizi suzar basıyor. Güçlükler içinde su ve ekme buluyoruz. Çocuklarımız okula gidebilmek için kilometrelerce yol yürümek zorunda. İşe gidebilmek başbaşına bir sorun. Saatlerce kuyrukta bekleyip tıka-basa minibüslerle dolmaya çalışıyoruz. Sağlıksız ve derme çatma gecekondularımızda soğuk, güçlük ve hastalık yaşamızı bırakıyor. Kasacası emekçiler için gün gün değişen köyüne geliyor.

Sorumlarımız ve mücadelelerimiz bunlarla bitmiyor, bitmeyecek. Günlük çabamız işçi sınıfı ve tüm emekçilerin iktidarını, yeni sosyalizm hedefine birleştirilmektir. Kalıcı başarılar ancak bu yolla ulaşabiliriz»

Yine Bakırköy İlçe Örgütümüz, taksitli işkolunda çok düşük ücretle çalışan Altınalynd işçileri için bir bildiri yayınladı.

İşyerindeki baskı ve yasa dışı uygulamalara karşı, bir günlük bir direniş yapan Altınalynd işçileri, sarı Taksif ve patron işbir-

liği sonucu kıyımaya uğradılar. İşyerinde çalışan Türkiye İşçi Partisi üyelerinden biri de isten atıldı. Bakırköy İlçe Örgütümüzün bildirisii şöyle:

«Ülkemizde en düşük ücretle çalışan işçiler, taksitli işkolunda çalışan işçilerdir. Ancak siz Altınalynd işçileri taksitli işkolunda çalışan diğer işçi kardeşlerimizden de daha düşük ücretle çalışmaya zorlanıyoruz. Daha iyi çalışmaya ve yaşama hakkını elde edebilmek için sürdürdüğünüz haklı mücadeleden, patron tarafından baskı ve terörle bastırılıyor. Bölgeciлик, hençirlik, adam kayırma ve yalan vaadlerle güncümüz bölünüp dağıtılıyor.

Geçtiğimiz ay içinde bu baskı ve kanun-suz uygulamalara karşı daha iyi çalışma koşulları için bir gün direndiniz. Ancak mücadeleden kurtuldu, yalnız. Haklı mücadelemizi bastırılan galuz batıroo değil. Onunla işbirliği yapan sarı Türk-lyin sarı sendikası Taksif de bu direnişin kırılmasında önemli rol oynadı.

Patron ve sarı sendikalar bizim örgütümüzden, dağınkılmızdan yararlanıyorlar. Gücümüzü birleştirip, örgütünü bir güç haline getirebileceğimize hiç bir kuvvet bizi ye nemececektir;»

Türkiye İşçi Partisi bunun için mücadele ediyor. İşçi sınıfımızın devrimci sendikaları da örgütlenmiş için, patronla işbirliği yapıpan sarı sendikacıları yөнemiden der etmek için, daha iyi çalışmaya ve yaşama koşullarına kavuşulmasına için mücadele ediyor.

Türkiye İşçi Partisi aynı zamanda baskı ve zulmün olmadığı sömürsüz bir toplum için, sosyalizm için mücadele ediyor.

YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Ardahan İlçe Örgütü:

'patronların elleri cebimizdeki üç kuruşta'

Ardahan İlçe Örgütümüz, dağıttığı bildiri ile yörenin sosyal ve ekonomik sorunlarını ve bunların çözümlerinin sosyalizmde olduğunu geniş emekçi kitlelere bir kez daha duyurdu.

Faşist saldırı ve provokasyonların, özellikle Doğu bölgemizde yoğunlaştırıldığına da dikkati çeken bildirim bir bölümü şöyle: Gün günden kötrünler geliyor. Ağaların, patronların elleri cebimizdeki üç bez kuruşu alabilmek için cebimiziz uzanıyor. Bütün yayınlanlar Türkiye'deki birkaç sermaye sahibini menmun edebilmek için yapıyor. Her gün birkaç kişi öldürülüyor. Terör gün geçtikçe trimanıyor. Üçükkök soğ güçler de bu terör Doğu ve Güneydoğu Anadolu'ya kaydırılıyor. İçegimiz, öksüzümüz, sırtımız para emiyor. Her il sütte birkaç acazı tefecci milyon oluyor: Sümes 1000 3.5 liradan alınırken, bir kilo domates 30 lira, bir

kilo soğan 10 liradan satılıyor. Ot ve saman fiyatları 125-250 liradan 4-5 liraya fırladı. Bu fiat artışıdan dolayı da sürtimizden milyonlar vuruldu. Bunlar yetmişyüz gibi faşist katillerce günde en az bir çoğumuz öldürülüyor, sakat bırakılıyor. Bizler, işçiler ve emekçiler, almeyizi geçindirebilmek için büyük kentlere, yaban allere göçmek zorunda bırakılıyoryuz. Ayrıca, geçen yıl Depremden yıkılan evlerimiz yerine bize; Deprem Çataktan Küçük Çataktan ve başka köylerden malietiy 50 ile 60 bin lira arasında değişen 40 m'lik evler 120 bin liradan satılmak isteniyor. Burdan da müteahhit milyonlar kazanıyor.

Ardahan İlçe Örgütümüzün bildirisi şöyle sona eriyor:

«Yaşasın işçilerin emekçilerin Partisi Türkiye İşçi Partisi! Yaşasın Sosyalizm!»

1. Olağanüstü İl Temsilcileri Toplantısında

1. Olağanüstü İl Temsilcileri toplantısı 4 Haziran'da yapıldı

1. Olağanüstü Genişletilmiş İl Temsilcileri Toplantısı 4 Haziran Pazar günü Ankara'da yapıldı. Parti yayınlarının çeşitli sorunlarının, bu konularda alınacak önlemlerin ve yeni açılımların tartışıldığı toplantıda açış konuşmasını yapan Genel Başkan Parti başının önemini vurguladı. Parti başının bütün örgütün bilincini ve özverili çabasıyla, böyle bir kolektif çalışmayla başarılı olabileceğini anlattı.

Daha sonra sözalana Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Muhtuay Parti başını tek tek ve topluca değerlendirdi. Çeşitli sorunlar ve düşünülen çözüm yolları ile bu konuda örgüte düşen görevler üzerinde durdu.

Yayınların örgüte daha kısa zamanda ulaştırılabilmesi için alınması gereken önlemler konusunda merkez ve yerel örgütlerce yapılacak çalışmaları açıklayan Büro Sekreteri, abone yazımı, yayın paralarının Parti merkezine ulaşma-

sının hızlandırılması gereğine işaret etti.

Yayınlara düzenli haber, yazı gönderilmesi ve satış, abone, dağıtım ve iade durumlarının düzenli raporlarla iletilmesi konuları ele alındı. Bu konularda bir süredir daha düzenli bir işleyişe doğru mesafe alınmaya başlandı, bu gelişmenin hızlandırılması gerektiği belirtildi.

Merkez Haberalma, propaganda ve basın bürosu sekreterinin açıklamalarından sonra söz alan yerel örgüt temsilcileri Parti başına ilişkin çeşitli sorunlar üzerine görüşlerini açıkladılar. Söz alan bütün temsilcilerin konuşmaları sorunun özünün Partice kavrandığını, bugüne kadar yayın alanında ulaştığımız başarının yeni açılımlara, daha etkin yayın organlarına ulaşmaya olanak verdiğini gösterdi.

Toplantı hep birlikte ve coşkuykaca çalışmaları açıklayan Büro Sekreteri, abone yazımı, yayın paralarının Parti merkezine ulaşma-

PARTİ

«1. Olağanüstü Genişletilmiş İl Temsilcileri Toplantısı»nda görüşülen konulara ilişkin olarak Parti Genel Merkezince yayınlanan 13 No.lu genelgede; Parti'nin doğrudan ve dolaylı, süreli ve süresiz yayınlarından ve üst kademe harcamalarına katılma paylarından doğan üst kademe borçlarının hızla tasfiye edilmesi isteniyor. Örgüt birimlerinin esas olarak kira ödeme, diğer parti çalışmalarında sarfette gibi ivedi parti görevlerinde kullanılmalarından doğan bu borçların ayrı bir bağış kampanyası olarak değil, «üst kademelere olan borçları tasfiye için kampanya» yoluyla ödenmesi gerekiyor.

Yayınlardan doğan borçlar için toplanan paralar listeler halinde ilçe lokalinin ilân tahtasına yazılıp üst kademenin alınacak «paranın alındı belgesi» bu liste tutarının

Süresiz Yayınların Ondokuzuncusu Baskıya Giyor

Süreli yayınlarımız ÇARK BAŞAK, YURT VE DÜNYA, GÖREV ile partili arkadaşlarımızca yayınlanan YÜRÜYÜŞ dışındaki çeşitli süresiz yayınları da sürdüren Partimiz bugüne kadar 18 kitapçık yayınladı.

Önümüzdeki günlerde baskıya girecek olan Demokratik Gelişme İçin 5 Yıllık Plan'ın hazırlıkları da tamamlandı. Plan Partisi süresiz yayınlarının 19. su olacaktır.

Bazılarının elimizde kalmadığı süresiz yayınların bir kısmı da yeni baskılar yapılmasını gerektirdi.

DÜZELTME

Parti Tüzüğü'nün «Disiplin Cezaları»nı Gerektiren Durumları» başlıklı 50. Maddesi (g) fıkrası bir dizi hatası sonucu «Türkiye İşçi Partisi Programı ve Tüzüğü» kitabında yanlış çıkmıştır.

Doğrusu:

«g) Parti aleyhindeki maksath çıkarmaları meydano çıkmak üzere olacaktır.

BASININI GÜÇLENDİRELİM

Genel Başkanımızın Partililere Mesajı

karşısına konacaktır. Gerektiğinde Genel Merkez bu kampanya için özel olarak damgalanmış makbuzlar kullanılacak, ancak bunlar yerel örgütlerin muhasebesine işlenmeyecektir. Genel Merkezde makbuz karşılığı toplanan bu başşarlar da, yerel örgütün yayın burcundan düşülecektir.

Genelgede ayrıca, İl Temsilcileri Toplantısında ortaya konulan «PARTİ BASININI GÜÇLENDİRELİM» sloganı gereği kongrelerce kadar borçların tasfiye edilmesi, Büyük Kongremize kadar yayınları peşin para ile almak için gerekli fonun biriktirilmesi için bu sloganın Parti lokallerine asılması, içeriğinin bütün örgütte kavranması ve süreli canlı tutulması isteniyor.

Bugüne kadar 4 baskı yapon Program onbilerce satıldı.

BAŞKANLIK KURULU KARARI:

Merkez Yönetim Kurulunca öngörülen yeni bir Genel Merkez Görevlileri için Başkanlık Kurulu'nun 8.6.1978 gün ve 155/7 sayılı kararıyla Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Nurdan ÖRPEK arkadaşımız atandı.

Nurdan ÖRPEK arkadaşımız Başkanlık Kurulu karar gereğince bu görevini yurt dışındaki süredir devam ettiriyor. BİNDİĞİ gibi Genel Merkez görevlileri Parti tüzüğü'nün 47. maddesi gereğince Genel Merkezce alınan kararlardan Örgüte uygulanmasını sağlamakla yükü görevli ve koordinatör olarak kademe yönetimi kurullarına yardımcı olmak, diğer yandan örgüt kademelerinin ihtiyacı ve isteklerini yerinde karşılamak Genel Merkezce aktarmakla görevlidir.

Sevgili partili arkadaşlarımız, Üçüncü yılımızı tamamlayıp dördüncüsünü sürdürdüğümüz şu günlerde arkaya dönüp baktığımız zaman, Partimizin büyük yol aldığı görüyoruz. Küçük bir düğün salonunda yapılan ilk toplantıdan onbinlere tırmanan Spor ve Sergi Sarayı toplantısına, açık hava mitinglerine geldik. İki seçim kampanyasıyla «MC'ye Hayır!» ve «NATO'ya Hayır!» kampanyalarını başarıyla yürüttük. Dolaylı ve dolaysız dört yayını sürdürüyoruz. Bundan sonra gündemimize daha ileri hedefler girecek. Yaz aylarında bugüne kadarki örgütlerimize ek olarak yeni il ve ilçelerde örgütlenmeye girececek, Partimizi yurt yüzeyinde genişleteceğiz. Varolan örgütlerimizde yeni üye kazanmaya hız vereceğiz.

Arkadaşlarımız! Bu sağlıklı, güçlü gelişmenin bir de mali yanı var. Kampanyalar, toplantılar, mitinglerin maliyeti çok yüksek. Geçen yılki Haziran seçimleri kampanyasının maliyeti bir milyon TL'ni çok aşmıştı. Partililer cömert bağışlarda bulunmanın ve bağışlarından toplanan yanı sıra, giriştikleri masrafları kendileri ceplerinden ödeyerek de büyük katkıda buldular. Aralık seçimlerinde aynı durum tekrarlandı. Diğer politik kampanyaların ve toplantılarımızın faturaları da yüksek oldu.

Bu ağır masraflar hem Genel Merkez'in, hem de il ve ilçelerin kaynaklarını zorladı. İlçe ve il'ler üst kademeyle göndermekle yükümlü oldukları yüzde elli gelir paylarını, doğrudan ve dolaylı, süreli ve süresiz yayınların bedellerini ödeyemez oldular. Kampanyalar ve toplantılar kasa fasialarına birbiri iziyince ödeyememe durumu sürdü gitti ve borçlar yığıldıkça yığıldı. Öyle ki, bugün Genel Merkez planladığı ve görevi olan işlerin para karşılığını bulmakta büyük sıkıntılar

yaşıyor ve bu durum sürerse, öngörülen ve tezgahlanan bazı işleri istemez gündemden çıkarmak zorunda kalacağız.

Bu yükümlülükleri karşılamak üzere Genel Merkez olarak yeni bir bağış kampanyası açmak istemedik. Çünkü, gerekli para tutarlarının bulunması zorunlu olduğu kaçınılmaz olmakla beraber, gerekli paranın, parti mekanizmasının tüzükçe öngörülen kanallardan ve bunların normal işlemlerinde sonuca elde edilmesi de aynı derecede önemli bir noktadır. Alt kademelerden üst kademelere doğru gelir paylarının ve satın alınan yayınların bedellerinin ödenmesi ve bu ödemelerin düzenli bir işlerlik kazanması parti örgütlerinin bütünüyle rayına sağlam oturmasını ve normal işlemlerini sağlamak bakımından son derece önemlidir.

Bu nedenle, sevgili partili arkadaşlarımız; üyesi olduğunuz ilçe ve ilin mali durumuyla yakından ilgileneceğimize; il ve ilçenin borçları varsa onların ödenmesi, yoksa, propaganda, eğitim ve örgütlenme çalışmalarının geliştirilebilmesi için, ilçe ve ilin mali kaynaklarına, aldatılmayı arıtarak, olanaklarının ölçüsünde bağış yaparak, başkanlarımızdan bağış toplayarak katkıda bulunacağımıza inanıyoruz. Ayrıca, ilçe ve il'lerde birikmiş süreli ve süresiz yayınları tezelden satmak, abone kaydetmek de yapılacak işler arasındadır. Örgütlerimiz borçtan kurtaralım, yayınlarımızın parasal karşılığını verelim, mali sıkıntılarımızı gidererek partimizin çalışma yollarını açalım.

Bugüne kadar bunca zor iş büyük özveriyle başardık. Sımdaki işi de gönüllü bir atılımla başaracağımızdan eminim.

Hepinize en iyi dilek ve sevgilerimle,

Behice Boran
Genel Başkan

Yerel Kongreler Başlarken

(Baştarafı 3. Sayfada)

oluşturmasıyla bir raporlar, öncelikle geniş anlamıyla, bir çalışma raporudur. Ama bununla sınırlı değildir veya yalnızca bu değerlendirmelerin yazıya dökülmesiyle yönetim kurulunun rapor hazırlama çalışması sona ermez, genel değerlendirme ile bütünleştirilir.

Yönetim kurulu, kongrede görevi devreden bir değerlendirme raporunun ışığında önümüzdeki dönemde ağırlık vereceği çalışmalara, bu çalışmaların biçim ve yönüne, bu çalışmalar için örgütün nasıl seferber edileceğine ilişkin görüş ve düşüncelerini de rapordaki değerlendirmelerine ekleyecek, kongre üyelerinin görüşme ve tartışmasına sunulacaktır.

Böylece geçen dönem bütün öğeleriyle değerlendirildiği gibi gelecek döneme de ışık tutulacak, yönetim kurulunun çalışmalarında edindiği bütün birikimi, hem kongre üyelerine, hem de yeni seçilecek kurula tam olarak aktarılması sağlanacaktır. Bu ise gelecek dönem çalışmalarını çok kolaylaştıracak, yönetim kurulu üyeleri kısmen veya tamamen birer birey olarak değişim değişimini, kongre önce ve sonrası dönemleri kesintisiz olarak sürdürebilecek, ayrıca gündelik çalışmalar içinde belki de henüz bilince çıkmamış, sezgilerle algıladığımız durumundaki bir çok öğe, rapor hazırlanması dolayısıyla bilinçli bir somutlamaya kavuşacaktır. Bunların daha sonra Parti pratiğine aktarılması ise sadece bir zaman meselesidir. Böylece hazırlanacak bir raporun gelecek dönem çalışmalarını için ne kadar kıymetli bir araç olacağı açıktır.

Ayrıca Merkez Yönetim Kurulumuz, raporlarda mutad olarak yer alacak konulara ek olarak önümüzdeki dönemin ivedi gerekleri açısından «yeni üye kazanma» konusunu özellikle işlenmesini, kongre dönemi açılmasına ilişkin karar ile birlikte yönetim kurullarına görev olarak vermiş bulunmaktadır. Bu konunun gereği gibi işlenmesi ve önümüzdeki döneme ilişkin pratik sonuçlar çıkarılabilmesinin ise, daha önce, raporlarda yer almasını önemine değinilen değerlendirmelerle ne kadar yakından ilişkili olduğu söz götürmez.

Seçimler gefince, bu çalışma demokratik merkezîyetçilik ilkesinin kuşkusuz en belli başlı ögesidir. Gerçi seçimler her dernek, her parti, her kurulus, hatta şirketlerde bile söz konusudur. Ancak seçimlerin burjuva anlayışıyla sosyalist anlayış ve değerlendirilmesi arasında, esasen ayrım vardır.

Burjuva partilerinde seçimler belli kişi ve grupların toplumsal, ekonomik ve politik etkinliklerini artırma mücadelesidir.

İşçi sınıfı hareketine, partimize gelince bizlerin seçimlerden aradığı ve beklediği elbette bu değil. Bizlerin gerek aday olur ve seçilmek isterken, gerek seçerken ölçülerimiz onlardan kesin olarak ayrı. Biz varolan düzene karşı sosyalizm doğrultusundaki mücadelemizde, hem aramızdan bu mücadeleyi en bilinçli, en kararlı ve disiplinli sürdürmeye en yetenekli arkadaşlarımızı seçmek ve eğer bu yetenekleri taşıdığımızı inanıyorsak «çağrı beklemeksizin göreve talip olmak» adaylığımızı koymak istiyoruz; hem de kimi hangi yetenekleri dolayısıyla seçtiğimizi biliyoruz. Çünkü aday olan her arkadaşımızı «par» çalışmaları dolayısıyla yakından tanıyor, çünkü partimiz, Partide çalışmayı her üye için esas alıyor. Birbirimizi yalnızca kongreden kongreye değil, bütün Parti yaşamında, çalışmada içinde, eylem içinde tanıyor, öğreniyoruz; hangi yeteneklerimizin, hangi becerilerimizin ne tür bir parti çalışmasında birinci derecede yararlı olabileceğini bütün arkadaşlar yakından tanıyıp bilerek değerlendiriyorlar. Bundan dolayı da her üye, her parti militanı, bu çalışmalar, çalışmaların değerlendirildiği toplantılar sırasında, kendisini bütün üyelerin yakından tanıyıp bildiklerine ve kendisine en uygun olan bir parti çalışması için onu görevlendireceklerine yürekten inanıyor. Daha önceki Parti çalışmalarını yürütüp yönetmiş olan, bu çalışmalar sırasında bağlı her üyeyi çok yakından izleyip değerlendirmeye olanağını bulmuş olan yönetim kurulumuz da tavsiye listesi ile bu önemli görevimizde bizlere yardımcı oluyor.

Dahası, hazırlanmış bir listeyi oy pusulası diye dürüp büküp sandığa atmıyoruz. Her adayı ayrı ayrı kendi el yazımızla yazıyor, yazarken son bir kez düşünüp değerlendiriyoruz.

Dahası da var, tüzüğümüz oyların dağıldığı durumlarda tek oylamaya yeterli görmüyor. Seçilecek kadar oy alamamış olanlar arasında ikinci bir seçim yapıp yeniden belli adaylar arasında kongre çoğunluğunun sağlandığını gösterilmesini istiyor.

Böylece, hem seçilenler, hem de seçen büyük çoğunluk olarak yapılabilmeye mümkün her şeyi yapmış ve önümüzdeki dönem çalışmalarını için en uygun kadroyu işbaşına getirmiş oluyoruz.

Ve bütün bunları, raporlar ve seçimler olsun, diğer tüm kongre çalışmaları olsun, tüzüğün öngördüğü biçimde gerçekleştirdiğimizde, tek tek yerel örgüt birimleri ve tüm Parti olarak hem önümüzdeki dönemin ivedi gereklerini karşılamada, hem de Partinin daha ileri hedeflerine doğru yol almada, bu kongrelerin bir manivela olacağı kuşkusuzdur. Onun içindir ki, her kongre işçi sınıfı partilerinin yaşamında bir aşamadır. Öyle bilinir, öyle değerlendirilir.

Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olan Partimizde de yerel kongrelerimiz ve onların ardından İkinci Büyük Kongremiz kuşkusuz parti yaşamında bir aşama olacaktır; öyle bilinip öyle değerlendirilecektir. Şimdi olduğu gibi, gelecek kuşaklar için de.

Öyleyse görev başına.

Çin Dışişleri Bakanı Niye Geldi?

Başbakan Ecevit Türkiye ile Çin arasında hiç bir sorun olmadığını söylüyor. Türkiye-Çin ilişkilerinde herhangi somut bir konuda bir anlaşmazlık olmadığı anlamında bu doğru olabilir; ama henüz açıkça ortaya çıkmamış olsa da Türkiye ile Çin arasında, Çin açısından temel anlaşmazlığa neden olacak bir konu vardır: O da Türkiye'nin Sovyetler Birliği ile ilişkilerini geliştirmesi.

Çin'in ne denli anti-Sovyet bir politika güttüğü bilinmektedir. Çin Sovyetler'e karşı olan her harekete, her güce sahip çıkmakta, NATO'yu, AET'yi açıkça desteklemektedir. Bu anti-Sovyet çerçevede içinde Pinochet'ye yardımcı olmanın bile çekinmemektedir. Türkiye, Çin dış politikasında önemli bir yere oturmuştur. Yalnızca Ecevit «Sovyet tehlikesi» olmadığını söylediği için değil, Türkiye zaten yıllardan beri Sovyetler'le ilişkilerini sürekli geliştirdiği için de. Bu gelişmenin şimdiki, Ecevit'in Sovyetler Birliği'ne ziyareti sırasında siyasal belgenin imzalanmasıyla nitel olarak yeni bir çizgiye yükselmesi olaştığı Çin'in hiç hoşuna gitmemektedir. Kusa süre önce basında, Sovyetler'in Türk sınırından asker çektikleri ve bu çekilen güçlerin Orta Avrupa ile Çin sınırına gönderildiği yolu haberler çıktı. Ama Çin'in rahatsızlığı, bundan daha geniş kapsamlı nedenlere dayanıyor. Çin, Sovyetler Birliği'ni güneyden kuşatan Türkiye-Iran-Pakistan kuşağında Sovyetler lehine olabilecek bir değişiklik istemiyor; anti-Sovyet niteliğini, mümkünse daha da güçlendirerek sürdürmeyi bu kuşak ve Sovyetlerle Ortadoğu, Basra Körfezi, Hint Denizi arasında bir set oluşturmak. Afganistan'daki son iktidar değişikliğinden sonra bir de Türkiye'nin Sovyetler Birliği ile ilişkilerini yeni bir düzeye yükselmesi, bu ilkeyi güneyden kuşatma stratejisini, Çin'in bu konudaki dış politika hesaplarını bozuyor.

Bu strateji ve hesaplarda Çin'in Avrupa ve Amerikalı emperyalistlerle birleştiği açık. Tam NATO Zirve Toplantısından sonra ve Ecevit'in Sovyetler Birliği gezisinden önce Çin Dışişleri Bakanı'nın Ankara'ya gelişi anlamlı. Zaire ve Belçika'yı ziyaret ettikten sonra, gezi programında olmadığı halde Ankara'ya gelişi ise büsbütün anlamlı. Türkiye'nin NATO'dan çıkmayacağı, Batı'dan kopmayacağı hususunda Ecevit'in tekrar tekrar verdiği güvencelerle ikna olunamamış ki, Huang Hua'nın da Ankara'ya gönderilmesi gereği duyulmuş. Huang Hua yalnız Çin Dışişleri Bakanı değil, emperyalizmin de gönlüllü temsilcisi olarak Ankara'ya gelmiştir.